Obrazová příloha

Kantor-hudebník Jan Nepomuk Josef Filcík

Kantor-hudební Václav Liehmann se synem Vilémem na fotografii (okolo roku 1870)

Listy z kraje.

Od Veltrus. (Úmrtí.) V Nových Úholicích zemřel dne 11. t. m. učitel na odpočinku p. Václav Liehmann v stáří 82 roků. Teprvé před třemi lety byl dán na odpočinek, působiv co učitel přes půl století výtečně. Zásluhy jeho zajisté jsou nehynoucí! Jaký tudíž div, že účastenství při pohřbu bylo veliké, že i ze vzdálených obcí dostavili se ctitelé zvěčněného. Na rakev položily přítelkyně obce: Nová Ves, Dušníky a Počeřany věnce, taktéž i učitelstvo a včelář i ze vzdálé okraniční. Zesnulý vychovával a odchoval za třicet vepřecké tři pokolení. Vždách obecnost jeho zalezl se 15 učitelů, jeden doktor lékařství, jeden kněz a mnoho rolníků a řemeslníků vesměs řádných, učitele svého pamětlivých. To také p. děkan vepřecký ve své řeči v kostele připomenul, pochválil nebožtíka co vzorného otce, okrsného, snášelivého občana i výtečného učitele. Také okresní školní rada uznávajíc zásluhy zvěčněného navrhla, aby jemu bylo uděleno vyznamenání a sice zlatý záslužný kříž s korunou. Leč dříve dostavila se neupřená smrt než vyznamenání z Vídně. Aby tedy okr. školní rada dala na jevo svou uznalost a náklonnost k nebožtíkovi, vyslala z členů svých zástupce p. okr. tajemníka Lukáše z Velvar k pohřbu a tento proslovil u hrobu nad rakví zesnulého následující vřelá slova: „Občané! Stojíme nad hrobem drahého zesnulého. Že drahý Vám, toho důkaz bojné účastenství při pohřbu, že milý Vám byl, toho důkaz vděk váš a žal Váš hluboký. A aby z vděku vašeho zasnulí si v míře svrchované. Vždyť odchovával a vychoval tři pokolení, odchoval velký počet zdárných synů a dcer vlasti a za to zaslouhuje díky nejen obcí přilehlých, nýbrž celé vlasti. Proto jeho byla vážná a bojo osamělí dovede prací tak namáhavou a při tom skrytá shledá velikých, umí býti zajisté potěšen, ale také díky zavděn. Zásluhy zesnulého uznával i úřad školní. Navrhlať okr. školní rada, aby na bylo uděleno vyznamenání, hledíc tomu na „vyznamenání u vězí té nejvyšší“, totiž zlatý záslužný kříž s korunou. Že nebožtík nemohl potěšitelné z vyznamenání tohoto, jest co litovati. Právě proto ale oč'slala mne okr. školní rada sem, abych v její jméno uvedl to v známost místního úřadu školního, přítomnému učitelstvu i Vám všem, jak velice váží si pracovníků tak zasloužilých, jak velice cenila zásluhy zesnulého. Přijměte výraz tohoto uznání co okrasu za pomník zesnulého, který nestrhne ani zkáza; postavili si zvěčnělý pomník sám, postavil si jej v srdcích vašich vděčných a ten zajisté jeho důkaz Vašich dítek hlásati bude, jak dobrého bylo zde učitele a jak vážili jste si vychovatele svého. Sláva nehynoucí památce jeho! Pravda žije a u nás žíti bude vychovatel zdá u věčné paměti, přece ale uznáváme za slušné, mají tak ctihodnému, učiteli tak oblíbenému postaviti i pomník nad rovem jeho, který by hlásal památku zvěčněného. Doufáme proto, že v brzku sotaří se o sbírku příslušných obcí výbor, jenž úmysl ten toho, aby nebožtíkovi postavena byl pomník důstojný. Vděční osadníci zajisté i bez vybízení odevzdají svou hlínu vděčnosti.

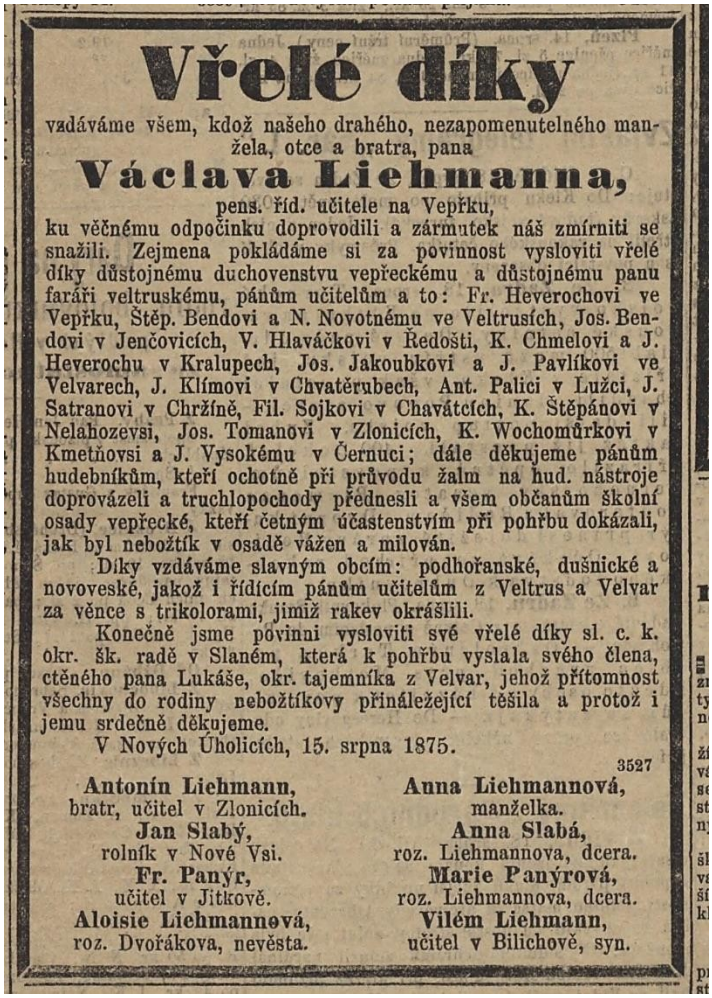

Vřelé díky

vzdáváme všem, kdož našeho drahého, nezapomenutelného manžela, otce a bratra, pana

Václava Liehmanna,

pens. říd. učitele na Vepřku,

ku věčnému odpočinku doprovodili a zármutek náš zmírniti se snažili. Zejmena pokládáme si za povinnost vysloviti vřelé díky důstojnému duchovenstvu vepřeckému a důstojnému panu faráři veltruskému, pánům učitelům a to: Fr. Heverochovi ve Vepřku, Štěp. Bendovi a N. Novotnému ve Veltrusích, Jos. Bendovi v Jenčovicích, V. Hlaváčkovi v Ředošti, K. Chmelovi a J. Heverochu v Kralupech, Jos. Jakoubkovi a J. Pavlíkovi ve Velvarech, J. Klímovi v Chvatěrubech, Ant. Palici v Lužci, J. Satranovi v Chržíně, Fil. Sojkovi v Chavátcích, K. Štěpánovi v Nelahozevsi, Jos. Tomanovi v Zlonicích, K. Wochomůrkovi v Kmetňovsi a J. Vysokému v Černuci; dále děkujeme pánům hudebníkům, kteří ochotně při průvodu žalm na hud. nástroje doprovázeli a truchlopochody přednesli a všem občanům školní osady vepřecké, kteří četným účastenstvím při pohřbu dokázali, jak byl nebožtík v osadě vážen a milován.

Díky vzdáváme slavným obcím: podhořanské, dušnické a novoveské, jakož i řídícím pánům učitelům z Veltrus a Velvar za věnce s trikolorami, jimiž rakev okrášlili.

Konečně jsme povinni vysloviti své vřelé díky sl. c. k. okr. šk. radě v Slaném, která k pohřbu vyslala svého člena, ctěného pana Lukáše, okr. tajemníka z Velvar, jehož přítomnost všechny do rodiny nebožtíkovy přináležející těšila a protož i jemu srdečně děkujeme.

V Nových Úholicích, 15. srpna 1875.

3527

Antonín Liehmann, bratr, učitel v Zlonicích.
Jan Slabý, rolník v Nové Vsi.
Fr. Panýr, učitel v Jitkově.
Aloisie Liehmannová, roz. Dvořákova, nevěsta.
Anna Liehmannová, manželka.
Anna Slabá, roz. Liehmannova, dcera.
Marie Panýrová, roz. Liehmannova, dcera.
Vilém Liehmann, učitel v Bilichově, syn.

Nekrolog Václava Leihmanna a poděkování pozůstalých za účast na jeho pohřbu[1]

Auszeichnungen. Se. Majestät der Kaiser hat in Anerkennung verdienstlichen Wirkens im Volksschul-Lehramte das goldene Verdienstkreuz den Oberlehrern: Michael Fellner zu Weinhaus in Niederösterreich, Franz Ambäck zu Linz in Oberösterreich, Peter Pennitz zu Kitzegg in Steiermark, Anton Pach zu Bladonitz in Mähren, Isidor Gebauer zu Füllstein in Schlesien, sowie den pensionirten Oberlehrern Wenzel Liehmann zu Vepřek in Böhmen und Anton Curelich zu Ragusa in Dalmazien; ferner das silberne Verdienstkreuz mit der Krone den Oberlehrern: Josef Pitha zu Polin und Filipp Sojka zu Charwatetz in Böhmen, dem Joh. Rutzki zu Ellgoth in Schlesien; den pensionirten Oberlehrern: Johann Bubenik zu Ondřejow in Böhmen, Josef Eichler zu Schwabenitz in Mähren, Anton Sedlaczek zu Kuttelberg und Ignaz Rotter zu Hennersdorf in Schlesien; den Lehrern: Joh. Wanko in Nieder-Ranna, Joh. Tauböck zu Frauenhofen und Alois Kragl zu Hohenwart in Niederösterreich, Peter Martin zu Tschars in Tirol, Jak. Lichtenecker zu Unter-Dubian in Mähren, Franz Drescher zu Alt-Reigelsdorf in Schlesien; endlich den pensionirten Lehrern Josef Aust zu Ludwigsthal in Schlesien und Wenzel Trojan zu Sinetz in Böhmen verliehen.

Vysoké ocenění zasloužilého učitele Václava Liehmanna císařem zmínil i odborný učitelský časopis *Freie Schul-Zeitung* dne 15. prosince 1875[2]

[1] Národní listy 19. 8. 1875 a 23. 8. 1875
[2] Freie Schul-Zeitung, roč. 2, č. 6, 15. 12. 1875

Václav Liehmann byl za zásluhy o školství a hudbu oceněn vysokým státním vyznamenáním – Zlatým záslužným křížem císaře Františka Josefa I. (avers, revers)

Učitel a vynikající hudebník Antonín Liehmann učil hudbě Antonína Dvořáka

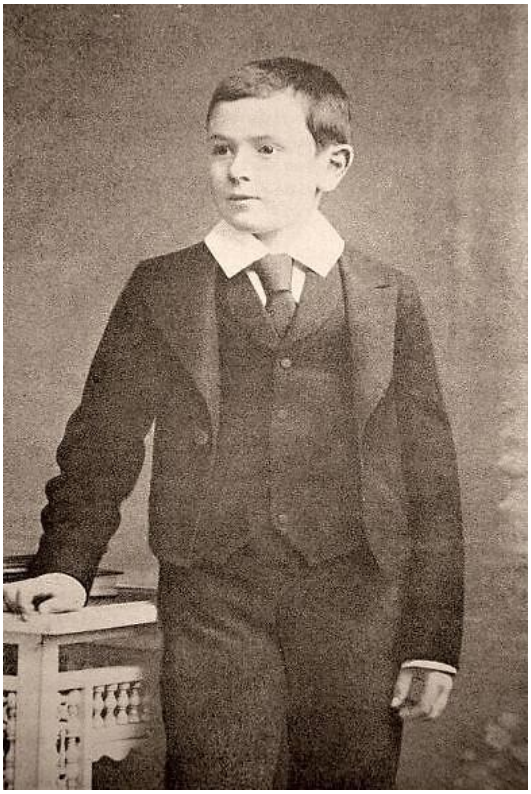

Fotografie Antonína Dvořáka v dětském věku a kůr kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Zlonicích